

Statsrevisoratet for 1922—23.

København, den 10. November 1923.

Under Henvisning til den i Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret, 1921—22, Side 147 gjorte Bemærkning om, at Statsrevisorerne har udbedt sig en Udtalelse fra Lønningsraadet vedrørende det af Hovedrevisoratet for Statsbanerne rejste Spørgsmaal:

Sag Nr. 1. Hvorvidt en Person, der er pensioneret i Henhold til Tjenestemandsløven af 12. September 1919, er berettiget til at oppebære Konjunkturtillæg, naar han med vedkommende Ministers Tilladelse er bosiddende i Udlandet,

tillader Statsrevisoratet sig herved at fremsende den fra Lønningsraadet herom modtagne Svarskrivelse.

I. C. DØCKER.

A. Lauesgaard,
Skr.

Til Folketingets Udvalg angaaende Statsrevisorernes
Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1921—22.

Bilag.

Lønningsraadet.

Den 7. November 1923.

I Skrivelse af 24. f. M. har Statsrevisoratet udbedt sig en Udtalelse fra Lønningsraadet angaaende den i Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1921—22, S. 112—115, refererede Sag vedrørende Spørgsmaalet om, hvorvidt en Person, der er pensioneret i Henhold til Tjenestemandsløven af 12. September 1919, er berettiget til at oppebære Konjunkturtillæg, naar han med vedkommende Ministers Tilladelse er bosiddende i Udlandet.

Fra Finansministeriets Side hævdes det, at en saadan Pensionist er uberettiget til at oppebære Konjunkturtillæg, medens Hovedrevisor ved Statsbanerne er af den modsatte Opfattelse.

Finansministeriet har til Fordel for sin Opfattelse anført tvende Argumenter, idet det dels hævdes, at det skulde følge af Sagens egen Natur, at Konjunkturtillæg lige saa lidt som Dyrtidstillæg kan oppebæres i Udlandet af de paagældende Pensionister, dels henvises til, at i hvert Fald Analogien af Bestemmelserne i Lov Nr. 713 af 22. December 1920 maa føre til det samme Resultat.

Med Hensyn hertil bemærkes, at en Henvisning til Sagens egen Natur kun vil føre til et saadant Resultat, for saa vidt angaar Dyrtidstillæget; men hertil kommer yderligere, at Tjenestemandsløvens § 97 med Hensyn til Dyrtidstillæget udtrykkeligt udtaler, at Tjenestemænd med Bopæl udenfor Landets Grænser ikke har Ret til Dyrtidstillæg efter Tjenestemandsløven. En tilsvarende positiv Bestemmelse findes derimod ikke i Løven, for saa vidt angaar Konjunkturtillæget, og hertil kommer, at Konjunkturtillæget ikke er tilstaaet Tjenestemændene og Pensionisterne under Hensyn til Prisniveauet i Hjemlandet, hvorimod det er et særligt Tillæg, som er tilstaaet under Hensyn til den Levofod, hvorpaa private Personer her i Landet af nogenlunde tilsvarende socialt Niveau som de paagældende Tjenestemænd som Helhed lever. Med andre Ord, et Løntillæg, som er tilstaaet ud fra en ganske anden Begrundelse end Dyrtidstillæg, og med Hensyn til hvilket der i Praksis ingenlunde har hersket Tvivl om, at Tillæget tilkom danske Tjenestemænd, som havde Ophold i Udlandet, hvorfor man uden positiv Hjemmel i modsat Retning heller ikke ses at kunne nægte Pensionister i Henhold til Tjenestemandsløven Berettigelsen til at oppebære Konjunkturtillæget i Udlandet. Finansministeriet har da heller ikke villet hævde, at der skulde foreligge nogen positiv Lovhjemmel i modsat Retning, men alene henvist til Analogien af Bestemmelserne i § 2 i Lov Nr. 713 af 22. December 1920. Ministeriet har med andre Ord ikke villet hævde, at denne Lov lige-